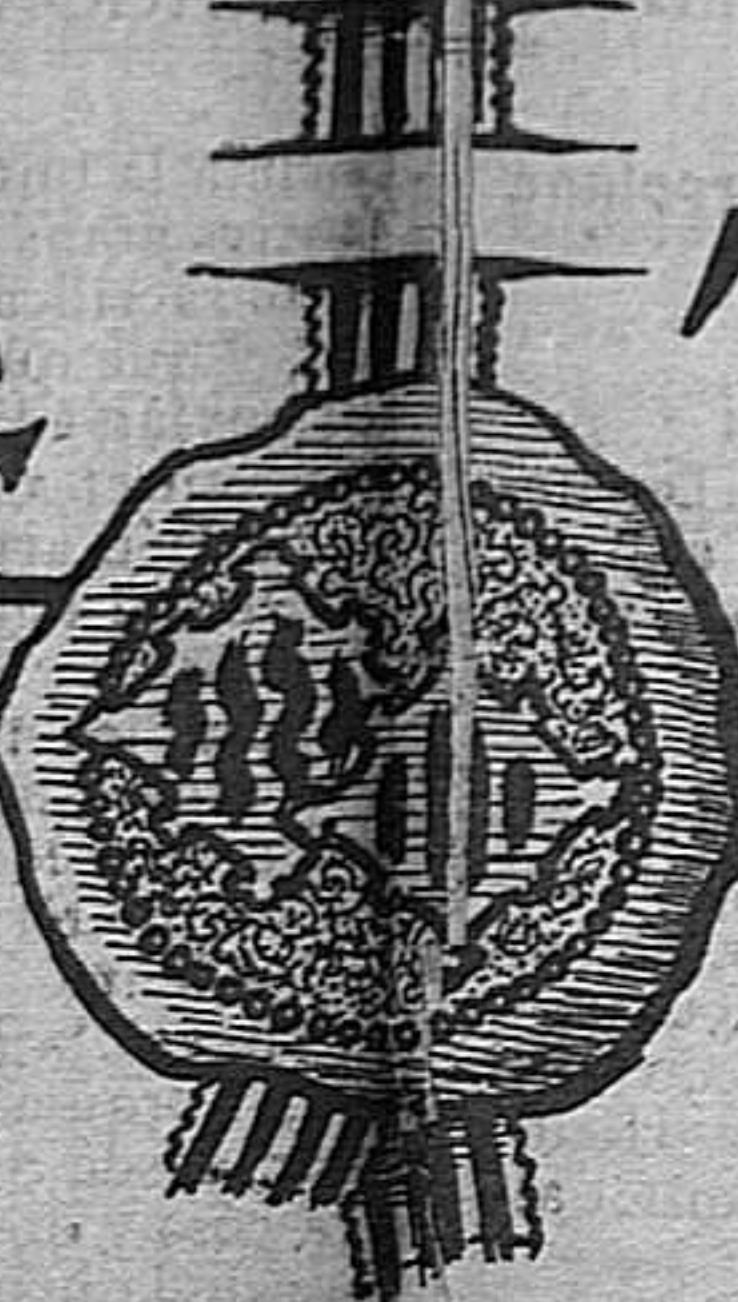

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH (ATALANISTA)

Any 2.—Núm. 28.—Diumenge 10 de Febrer de 1901.

LO QUE VOLÉM

itat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en abó las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional fòrsoa presti servyé tan sols dintre Catalunya. (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897.)

La visita del "Centre Excursionista"

Lo dissapte de la setmana passada reben l' agradable visita d' una nombrosa comissió del «Centre Excursionista de Catalunya», que vingué á la nostra ciutat atreta pel renom universal dels monuments y bellesas artísticas que 'ns quedan d' un passat esplendorós y plé de gloria.

Formavan entre tots un bell estol d' admiradors entusiastas y fervents adoradors de les ciencies y las arts, que, sentint fondíssim amor per la Terra Catalana, aprofitan los moments d' esbarjo que 'ls hi permeten llurs ocupacions, pera dedicarlos á la contemplació dels vestigis de passades civilizacions y dels recorts d' anyo-radas grandeses, ensenyant á la generació actual, tacada de l' embrutidor positivisme, lo camí del veritable avens y 'ls senderos que portan á conseguir una envejable cultura.

La rebuda que 's dispensá als excursionistas barcelonins, fou coralíssima, contribuïnti; ademés dels socis delegats del Centre á Tarragona, Srs. Gibert, Ruiz y

ben bé 'ls camps dels que lluytan, pera que vant la opinió pública, usant la hipocresia per sistema, per norma de conducta la infamia, per medi la baixesa, per armas la injuria vil y la calumnia traydora.

La nostra última campanya contra'l joch, contra aquest vici funestíssim arrelat per desgracia en aquesta Comarca, mercès á la tolerància d' autoritats poch escrupulosas del cumpliment del seu deber, ha posat de manifest quins y de quina classe son aquets enemicos baixos y rastrers.

Aquests enemicos que quan nos passan pel costat han de baixar la cara, aquests enemicos quina vida privada rublera de maldats y tacas afrentosas es espill de sa vida pública plena d' indignitats y traydories, aquests enemicos han pretengut infamar-nos, ideant en llur cervell criminal una grollera farsa, ahont han barrejat lo nostre nom humil ab lo nom de persones respectables y de tothom respectadas.... ¡Infernissos!.... No saben que sols los deshonrats poden arribar á dubtarne de la nostra honra, no saben qu' escupint al cel la seva mateixa saliva 'ls caurá á la cara, no saben que aquí tots nos coneixém y consta á tothom quins son los que poden anar ab lo front ben alt y quins son los que pera bé de la societat y seguretat de tots hauríen de passar á l' ombra, lo que 'ls resta de vida....

No hem de rebaixarnos á senyalarla ab lo dit aquesta genteta indigna que quan no pot jugar ab altra cosa s' entreté jugant ab la fama y 'l bon nom de persones á las que hauria de respectar per la sola consideració de que tenen qualitats y condicions qu' ella no ha tingut ni tindrà mai.... Y no hem de rebaixarnos á senyalarla, perque bé prou que hi caurá del pedestal de fanch y de brutícia ahont s' ha enfilat ab sas malas arts y la indiferència de la gent decenta.... Y caurá porque 'l poble se 'n cansa de véurer que mentres ell s' afanya y treballa pera poguer menjar un mos de pá, n' hi ha molts, moltíssims, que viuhens sense treballar y sense afanyarse, portant una vida esplèndida y regalada.... Y caurá porque nosaltres, los catalanistas, l' hem d' escombrar de tot arrèu aquesta gente, fent que per tot imperi la distinció entre la gent honrada y la que no ho es, entre la gent digna y la que no ha tingut mai ni dignitat ni vergonya.

Aquesta ha sigut, es y serà la nostra tasca. Podrem deixarhi tal vegada trossos de

bó (F.), Delclós, Ginesta, Ferré, Baró, Saugar, Rabell, Lloret, Tarragó, Coca, Turró, Carbó, Chulvi, Ripoll y algun altre quin nom no 'ns acut á la memoria.

Lo dinar, català á tot serho, fou servit ab véritable esplendidesa, fent los honors de la casa 'l Sr. Ricomá ajudat de son fill Raymond, mereixent grans y repetidas lloansas los exquisits vins de taula y generosos, cullits en la mateixa finca y elaborats ab una trassa y cuidado especialissims.

Avans d' aixecarse de la taula, ahont es per demés dir que hi regná l' alegria y 'l bon humor propi d' aytals festas, feren us de la paraula 'ls Srs. Serra, Ricomá, Ruiz, Chulvi y Lloret, lo primer pera donar las gracies al Sr. Ricomá per son galant observació y posar de man' est lo reconeixement del «Centre Excursionista» per las atencions rebudas, y 'ls demés pera dirigir entusiastas frases de admiració als qui més que hostes són germans nostres en aspiracions y ideals.

A las vuit de la nit retornaren los excursionistas á Barcelona, després d' haber donat un llarg passeig pels voltants de la ciutat, y al despedirlos á la estació poguerem apreciar lo molt agrafits que deixaven aquesta històrica població.

Lo CAMP DE TARRAGONA fa vots pera que aquesta visita s' intençió, «vig en elles se n'era llorada, s' admet la circulació de la

nora, com estan constituidas y gobernada ab lo cor sencer y la mirada tranquila, mentres un venerable jayet anava de poble en poble demanant justicia, implorant amparo contra 'ls vexadors de lo més sagrat dels pobles, de la llibertat.

Molt sovint passa, per desgracia nostra, que 'l poderós no 's recorda de las balansas que la Justicia sosté ab la ma esquerra y usa y abusa de la espasa que ten ab la dreta.

Lo débil, s' ampara ab las balansas, lo fort ab la espasa.

Aixis ho veiem ben clarament en aquest assumto.

Mes una forsa superior qu' está molt per demunt de l' alcans de la miserable intel·ligencia humana, sembla presidirho tot deuantse envers lo just, envers lo desitj honrat y noble dels pobles aymant y defensors eterns de lo que dicta la rectitud de conciencia dels homes.

Miracles, verdaders miracles han obrat aquest grapat d' heros qual memoria se deuria escriure ab lletres d' or en las fullas de la història. Contra la voluntat de tot un mon que 'l malheix, continua l' envejós Britanic enviant diners y homes al camp de batalla. Mes lo tirá está secundat quan vens, no cuan pert, y á no trigar gayre 'l veurém sol, aislat dels demés que l' encoratjavan á seguir la lluya, y remordre d' esser la causa de tant vessament de sanch y qui sap si será 'l blanch de la venjança dels seus súbdits desenganyats.

No desitjém lo mal de ningú; mes si perque suri la noble causa boer, es precis que socombi l' Imperi Britanic, sia enhorabona y que 'l pervindre dels boers sia tant brillant, qu' en poch temps puga formar un imperi qu' ensenyi als homes lo verdader us del dret y de la forsa.

RICART ROCA.

La guerra

Aquella tarda m' decidí passejar per las voras del mar.

Y xano xano vaig anar carretera de Barcelona avall.

Lo sol hi queya rialler animant lo paissatge; un sol d' hivern, però bonich, alegre y confortant.

Los arbres que al istiu ombrejan las voras de la carretera, despullass ja de sas fullas, mostren sas peladas y cendrosas branques, hont encara hi volevaya alguna qu' altra groga y res-

aplquin ab sensatesa y cordura, rès hi haurá que dir; buscan ab l' unió lo que individualment los hi seria negat, y sempre qu' ab criteri clar y pas ferm se apliqui aquesta á milloar lo modo d' esser de l' obrer, á buscar alguna major compensació á son penós treball, nos semblará molt bé.

Mes d' això á la exigència desconsiderada y brutal; d' això á volgut els amparats ab las societats de resistència imposar la voluntat sens consideració y imposibilitar tot treball, hi ha un abisme, abisme en lo que caurán tots, amos y obrers, si inspirantse uns y altres en in recte esperit de concordia no buscan solucions que a la vegada que l' enlayrament y significació de l' obrer no impossibilitin la marxa progressiva de l' industria.

Nos mouhen á fer aquestes consideracions lo que ocurreix en l' actualitat á Gijón, ahont veiem tan excitadas las passions d' uns y altres que no creyem pas que la cosa acabi sens vessament de sanch.

Gijón, com la majoria de poblacions del Nort, ha tingut un desenvolupament industrial molt gran, contribuïnti; això varis factors, com son lo tenir carbó apropi, ferro en las mateixas favorables condicions y la ma d' obra barata, puig los jornals que s' han pagat fins ara son molt redubits.

Al implantar tantas industrias, los obrers s' han vist sollicitats y una darrera l' altra s' hi ha succehit una sèrie de vagas que sempre han acabat triomfant l' obrer y sucumbint per consegüent lo capitalista.

Mes ara últimament sembla que las cosas han caminat un gran pas, gavre bé el millor, en la marxa sortida de la ciutat.

duihán udols esgarriofos, que tan prompte pareixan bramuls de fera com grinyols y gemchs humans.

De quan en quan s' oia la corneta, paravan los disparos y apropi del blanch volevaya una bandera fent senyals. Era que algú dels soldats havia fet blanch; un més que s' anava ensinistrant en l' art de matar gent, en l' art de la guerra.

Si 'n vaig contar de senyals; si 'n volejà de vegadas la bandera!

Aquells senyals, aquells llarchs gemechs produïtis per las balas al enfonsar-se á l' aigua, m' arribavan á l' ànima; cada vegada que volevaya la senyal d' haver fet blanch, sentia fonda tristesa.

Y es que aquell lloch me pareixia un camp de batalla, á cada senyal d' haver fet blanch, contava un home menys, un mort més; y m' preguntava l' per què avuy encara 'ls homes s' hagin d' ensinistrar en l' art de matar-se; y jo mateix ja las trobava rahons bastant convinents, y jo mateix trobava també que no m' satisfeyan prou. Ja ho recordava que molts cops lo ver fi de la guerra no n' es d' altre que assegurar la mateixa pau; de que molts cops es en defensa de sagrats drets; que molts cops es justa y fins santa.... Però francament, á cada toc de corneta, á cada senyal d' haver fet blanch, se m' anava fixant, prenen relléu la idea, preguntantme: «per què 'ls homes han de matar-se....»

Y en tant, allà, á cada punt paravan los disparos, s' oia la corneta, y volevaya la bandera, senyalava un' altre blanch y lo seguia contant un home menys, un mort més.

De retorn de mon passeig, lo sol ja tramontava, omplint los cors de melangiosa tristesa.

Al arribar altre cop al plà de la carretera, cridá m' atenció la multitud que hi havia.

Vaig preguntar lo qu' era y m' respondigu una vella dona, tot condolentse, qu' esperavan l' enterro d' un repatriat.

Y l' vaig volgut véurel. La Creu alsada, tres capellans, senzill cotxe, llisa y pintada blanca caixa y uns quants accompanyants darrere.

Y á una y altre part del carrer-carretera, numerosos y capbaixos vehins xiuxuejant.

Un cop passat l' enterro, d' entre aquelles veus dels vehins ne senti una que deya, tot planyentse: «....¡Pobre xicot! ¡Vetaqui que hi vá guanyar á la guerra!....»

Ans d' entrar á la ciutat vaig volgut per darrer cop donar una mirada al passeig recorregut.

Lo sol s' havia post y las ombras s' ensenyorian del paissatge. Sols lo mar seguia igual, ab sa eterna y endormiscadora remor.

Lo Concili Magunti, confirmat del Papa Lleó III en son cap. XXV mana que 'ls Recitors prediquen los dijumenges y festes de manera que «*nugus intelligere possit*». En lo mateix cap. «Quoniam ofic. ord.» se prevé que si en una ciutat ó bisbat hi ha pobles de diferents llengües, se prediqui á quisicú en la propria.

A la nostra Arxidiòcessis, ja l' Sínodo de 1599 prengué acorts que no permeten pas lo duple, en lo sentit expressat; lo Concili Provincial de 1635-1636 aprova la Constitució publicada en estos mateixes planes; y l' Sínodo de l' any 1704 ho feu ab una altra, que després de recordar lo manament Conciliar esmentat, afegeix: «establim y manám que tots y quisicun predicadors, seculars y regulars, en endavant expliqui l' Evangelí al poble en *llengua materna seu vernacula*.... baix pena de suspensió de predicar. (Const. Synod. Archid. Tarrac. ann. 1704 tit. XII *De verbi Dei predicatione*, const. IV.)

Les Constitucions del Concili Provincial celebren en aquesta mateixa ciutat l' any 1727 diuen textualment, dirigintse als Pàrocos: «Sedulò invigilent ut executioni mandetur Constitutio IV (la anteriorment citada) quæ incipit «*Ad nostrum pervenit auditus*», tit. de Summa Trinitate in qua præcipitur, ne patiantur Trinitatem explicari *alia lingua quam materna*.... Prædictoribus autem id detrac-tantibus aut munus prædicandi exercentibus aliter, quam vernacula lingua, sine expressa Ordinari loci licentia (que in uno vel in alio dumtaxat eam indulgetur), officium prædicatio-totum quoniam minus laiciat in or. o collocant

l' aula. Da l' arribada obvia de la concilia-tionis interdicunt Episcopi» (Const. sacri etz., y que després d' això tracti d' imposar á vostés, la seva llengua, las seves costums, los seus sigróns, per ser tot lo d' ell lo millor del mon. Es clar que per més educació y pacien-cia que vostés tinguin acabaran per dirli:

—Amich meu; tot això que 'm diu serà cert y no dupto que la seva llengua es la més her-mosa y armoniosa del mon, que las seves lleys o costums siguin la quinta essència de la per-feció, que lo que menja vosté 's pot presentar en la taula del millor gourmet, que vosté ves-teix més á la *derniere* ó á la *premiere*; tot això estará molt bé á casa seva y jo m' guardare molt de criticarli per allò de *cada uno en su casa y Dios en la todos*, però ja comprenderà que cada terra y qui diu terra diu casa, té sa guerra y pera mi tot lo meu es lo millor, com pera cada mare lo seu fill es lo més hermos del mon. Cuidis donchs de vosté, conservem las bonas relacions de ve hinat, defensém los inter-ressos que 's son comuns, y de lo demés no se 'n preocipi, anirèm millor cuidantse cada hu de casa seva que no pretenent arreglar la meva y jo la de vosté.

Això que no pot esser més senzill y natural y es lo principi fonamental de la família y de la societat, ho han tingut complertament olvidat los aprenents de polítics que s' han suc-cessit en la governació d' Espanya desde més d' un y més de dos segles. La uniformitat entre rassas diferents y la dèria d' imposar als altres costums y lleys exòtiques, nos han portat á la més gran de las caygudas. Sense aquesta política anti-natural y irreflexiva, es ben segur qu' Espanya conservaria encara gran part de la seva riquesa colonial, y no 'ns hauríam em-portat l' odi de la terra americana. Però que 'ls hi direu als baraters de la política espanyola, si las ensenyansas de la història no 'ls hi serveixen de res?

Los intransigents

Aném á donar compte á nostres lectors de dos fets insignificants si s' vol y que no representan gran cosa, però d' una significació que convé remarcar per la seva importància.

Un jove tarragoní que 's trova lluny de sa llar, no de gra ni per forsa, rebia l' nostre periòdich y un altre de Barcelona molt popular, no precisament per idea política, que de segur no 'n té cap, sinó pera rebre un alè de la nostra terra, sapiguer notícias de Tarragona y *parlar* ab la nostra llengua encara qu' no més fos lleggentla. Per lo vist això deu esser una falta grave, tota vegada que l' *que se crida al jove y li va prohibir que rebés ni llegís pe-riòdics catalans*.

L' altre fet ha passat més apropi. Lo cobrador del nostre periòdich presenta l' rebut de suscripció á un establiment públic de comuni-cacions exteriors però que no depèn del

Sos oncles ja li deyan: Mira Marió que l' Enrich es un gran partit; no l' desprecis que potser no l' en sortirà cap més com ell; déixal estar á n' aquell mosquit; pensa que á cambi de miradas no n' dónan cap de curtó de pà.... Però, ella, que no, que no y que no, y no la podian treuar d' aqui.

L' Enrich cada volta que la vaya lo cor se'n hi anava, mes ni gosava á dirli res, si era tan seriola... y ella, la dolenta, com si ho hagués fet expressament, sempre passava per devant de la botiga ab lo ditxós Jaumet y llavors si que reya y l' Enrich se damnava y perdia l' mon de vista; hauria volgut estar cent horas lluny.... y no s'movia del brançal de la porta mentre s' os ulls los alcansavan, y sempre estava pensatiu y capítac, sempre vaya al seu devant à la Marió, y l' estimava y l' tenía ràbia, l' hauria volgut veurer morta y s' esgarrisava sols de pensar que s' podia fer mal y se'n entrava á la botiga y s' posava á rumiar, á pensar perque no l' estimaria la Marió, perque preferia n' aquell jovenet que no era capás d' axejar dugas arrobas de terra... y això l' desesperava, l' tenia boig.

Un dia que passaren tots dos molt junyets, mirantsel á n' ell y riuent més que may, prengué l' determini d' anar á enraonar ab los oncles de la Marió ans de fer lo que li havia bullit en lo cervell aquella mateixa tarda: agafar á n' aquell que li robava la ditta y esclarfarlo allí contra aquelles pedras, que talment semblava que també hi gosessin al veurer aquella parella que se'n duya bossins de son cor. S' mudá ab més cuidado que si fos diumengé y encenent un cigarro qu' anava m's segant ab ràbia, emprengué sa via envers la casa. Pujà ls cinquanta y tants grahons, trucà, l' obrí la tia, entraren dins, y molt llarga conversa deurian tenir quan l' Enrich no n' sortí fins al capvespre.

II

En Jaumet ans de les tres era ja á la cantonada esperant á la Marió, mes aquell dia sembla que tot li anés en contra; al matí no l' havia pogut veurer y llavors eran ja dos quarts de quatre y la Marió encar no havia baixat. Potser ja havia sortit, potser estava malalta.... mes això no podia esser: ell l' havia deixat ben tranquila l' dia ans.... mes ja n' era hora d' entrar al despatx y no podia entretenirse: al plègar la verúria; y se'n anà passant per devant de l' Enrich y aquell dia fou acuest lo que reya y n' Jaumet qui se'n empota una espina clavada al cor per aquella rialla.

III

Han passat quatre ó cinc días y en Jaumet no ha vist á la Marió y s' torna boig y passa totes las horas que l' treball li deixa lliures amunt y avall del carrer, esperant sempre á la seva Marió què no baxa, mirant sempre á l' Enrich, que sembla que talment hi resti clavat

Consistori dels jochs florals de Barcelona

Cartell extraordinari

Després de la Convocatoria suscrita y publicada per aquest Consistori en 14 de Desembre últim, han sigut oferts pera esser adjudicats en la Festa dels Jochs Florals d' enguany los següents

Premis

Un objecte d' art, ofrena de la Agrupació protectora de la Ensenyança Catalana, al autor de la millor producció dramàtica en un acte y en vers, de caràcter infantil y, per tant, propia pera esser representada per noys, y qual argument estigui basat en un fet de la Història de Catalunya ó bé posi de relleu un fet alment moralisador.

Altre que ofereix lo periòdich catalanista *Jovenut* á la millor composició en pròsa quin assumptiu s' deixa á la lliure elecció del autor, preferintse en igualtat de mérit la que tracti ó estudiji algun dels aspectes ó problemes de la vida moderna, ja sia en quadri de costums, ja en un travall científich ó sociològich.

Pera la adjudicació d' aquests premis se fan extensivas las mateixas prescripcions consignades en lo cartell de convocatoria de 14 de Desembre del any passat, quedant tancada ab lo present extraordinari la admissió d' altres premis pera ls Jochs Florals d' enguany.

Barcelona 31 de Janer de 1901.—P. A. del Consistori.—Lo Secretari, *Salvador Vilaregut*.

Comentaris

Zonas..... ilusorias

En lo consell de Ministres del dimecres, lo d' Hisenda va dir, «que estaba estudiando la cuestión del arriendo de la contribución en Cataluña, que cree difícil pueda otorgarse, pues las bases no se amoldan al art. 14 de la ley de presupuestos y que aplazaba su resolución, hasta obtener nuevos informes». Lo qual val dir que ls que somnian ab l' arriendo poden esperar sentats.

La veritat es que no deixa de ser cremador que ls de Madrid busquin tants pels, quan se tracta d' una cosa tan esquifada, que ni sisquera val la pena de parlarne. L' arrendament d' una part de la contribució no ns ha de treure de cap apuro ni ns estalviará mitja peseta. Las cosas ferlas ben fetas ó no ferlas, puig demanant una insignificancia y no concedint-la, nos lligan las mans per demanar y obtindré coses més grans.

Lo mateix passarà ab la tan bescantada zona neutral. Ja diguerem fa temps que de la tal zona no resultaria res. Fou un pretext de la gent de Madrid sera anar entretenint als tre-

NOTA.—Es de gran utilitat que la gente de la capital de la provincia de Valencia que desitja conservar l' incògnit. Encare que no ns ha sigut possible escribir de qui s' tracta, no per això hem d' escassejarli ls nostres aplaudiments.

ASSAMBLEA MEMORABLE

Ho sigué sens dubte la que tingué lloch en la Cambra de Comers d' aquesta ciutat lo dimecres passat.

Debia elegirse com cad' any, lo President, Secretari, Tresorer y Comptador, y procedirse á la renovació de cinc individus de la Directiva que cessavan; y com en aquella corporació, al igual que en moltes altres del mateix estil, succeix que tenen sempre monopolizada la cosa tres ó quatre senyors particulars y sempre surten los mateixos, puig s' eligeixen ells tots sols, en l' Assamblea general celebrada l' any passat s' acordà, á fi de donar entrada á gent nova, no elegir als mateixos individus que cessassin, y per això los d' allàvors, que foren los Srs. Cuchi, Orovi, Vilar, Oliva y Montoya, no s' reelegiren.

Enguany, cessaven lo President Sr. Torrents y ls Vocals Srs. López, Borrás, Ricomá y Müller, y era d' esperar, sentat lo precedent de l' Assamblea anterior, que s' renovarien los cinc esmentits senyors ab gent nova; mes no fou això com se veurà per la relació de lo sucedut.

S' obrí la sessió á dos quarts de cinc, ab assistència de setze individus, y com lo senyor President que surtia comptava, com sempre, ab la reelecció, malgrat lo gréu que li sap serho, segons diu, per lo penós del càrrec, al notar entre la concurrencia alguns elements poch benèvolos, que de segur no eran esperats, ab un esverament que deixava traslluir tota la seva engunia, donà compte á corre cuya de la sessió anterior y.... *Se aprueba? Aprobado.*

Tot seguit lo Sr. Vispresident, proposà á l' Assamblea la reelecció dels mateixos individus que forman l' actual Junta. *Se aprueba?* tornà l' Sr. Torrents a preguntar, y un dels concurrents objectà que li semblava que la sessió debia suspenderse per cinc minuts y ferse la votació secreta com es lo correcte y lo acostumat en las corporacions serias; però l' President ab una despreocupació sens igual y sense fer cas de las protestas d' alguns individus de la Cambra, preguntà á cada hu si s' aprobava la reelecció, donant per resultat nou vots á favor y set en contra.

Estavam acostumats á veure com molts individus se votan á si mateixos, y això fins ara s' havia fet ab dissimulo ó sigui ab papela tancada pera guardar las apariències; però que ls qu' han de sortir se votin nominalment ells

porta á la butxaca. Això m' fa recordar que ls nostres grans homes no poden passar ni un dia sense sacrificarse per la patria, cobrant s' entén, y que quan aquí no hi tenen res que fer, los enyian a l' estranger. Ah, també hi aniria jo á veure al Papa, y per accident tot aquell be de Déu artístich que s' conserva de la antiga Roma! Però no tothom es igual y l' que no es polítich y vol satisfacer lo sublim goig de contemplar las maravillas que ns legaren los passats segles, no té més remey que demanar una carta de crèdit circular y pagalar qu' es la part més climàtica.... L' altre dia l' amich Serra del «Centre Excursionista de Catalunya» ns explicava la projectada excursió á Itàlia, Grècia, Turquia y Egipte, tornant á Barcelonà p' mar, desde Suez, y d' allàvors no somnió altra cosa y no penso més que n' aquest gran llibre de la història y de l' art, quins principals capituls están tancats y conservats en la que fou la gran Roma y en lo bressol de les ciències y de las arts, la Grècia....

Aquí tenen vostès, com de les podridas regions de la política que assecan lo cor, havèm passat á las sublims regions de l' art que donan goig al cor y aixamplian y enlayan l' ànima. Seguirei parlant de política? No, perque la ploma no m' obheiria, y si he parlat d' una cosa tan fastigosa com la política es ben bé per forsa. Que fassin, donchs, diputat *carretero* á n' aquell que li vulgui ser, que ni á vostès ni á mi ns deu importar gran cosa; sinó fos perque ls pobres assilats de las beneficencies nos fan recordar á cada moment que no tenen menjar, ni vestits, ni calsat, per l' abandonat que-tenen aquest servei los diputats provincials, ni menys pensariam que fossin al mon:

Conseqüències fatales

Las vagas de Gijón que fa tant de temps tenen intràncils als ministres de l' Estat espanyol, no son altra cosa qu' una conseqüència fatal de la política seguida per aquests en qüestions d' aquesta mena. Han seguit lo lema *divide y vencerás* y l' han posat en pràctica nosaltres governants en lo que pertoca a Catalunya, quan ho han exigit sos miserables interessos, inculcant l' odi al cor del fill contra'l pare, al amich contra l' amich, en nom d' una democracia, d' una llibertat y d' un absolutisme que no son altra cosa que mentides disfressadas per separar als esperits qu' haurien de viure units per un sol ideal, per una sola aspiració.

Aqueix lema també l' han seguit al solucionar las diferencias hagudas entre ls dos elements més importants en la vida de la societat, considerada baix lo punt de vista material, y la seva conducta los ha portat allí hont ells no volfan anar y ls portarà fatalment més lluny de lo que la seva ceguera no pot preveure. Quan los hi ha convingut han garrotejat l' *que no de nos fabricar ganyos* i

de decayuts y egoistas y mancats d' ilustració.

Ja es de rahó que ns manqui la paciència als que se ns n' hi va el cor ab aquests preuats objectes que á diari surten de casa nostra p'ra no tornarhi mai més. Cal que ns determinem á fer quelcom més práctich que aixecar la nostra veu de protesta, que tampoc es escoltada per ningú.

Ja es prou y quasi massa que tinguem de contemplar com van passant de mans d' alguns particulars als *magatzéns* d' antigüetats d' un qualsevol llarg marxant, las pocas engrunas que n' quedan de la nostra passada grandesa, de la cultura intel·lectual y artística de la Catalunya d' altres segles. Ells fan las *operacions*, diuhen, en us d' un perfecte dret, y es un dret molt discutible.

Y d' això á la venda d' un altar, d' un retaule quinches imatges son venerades pel nostre poble f' més de quatre centurias, hi ha tanta diferència com de la nit al dia.

Hi ha algú que s' cregui ab prou dret pera treure d' aquell sant lloch aquella joya sagrada y vèndrersela poch menys que á subasta com si fos moble d' encant? Es que hi ha qui creu qu' es lícit dilshi á n' aquells vellets que durant la seva vida han anat constantment a genollars hi plens de fe devant d' aquella obra santa, que vaigin á un altre lloch á resar sus oracions?

Los mercaders altra vegada han près possesió del temple, després d' haverlo trenat f' vint segles, Jesucrist, á fuetadas.

Talment me sembla qu' es un somni y m' resisteixo á donarhi f' a n' aquestes vèus que corran: talment me semblan, aquestes vèus, bronzintme á ran d' orella, efecte de la febre....

Mes si la cosa, per desgracia, arribés á confirmarse, y passant per demunt de tot, los que s' creuen en perfecta propietat d' un heretje y ab dret pera ferne de ell lo que millor los hi sembli, sens que n' tingan de donar compte á ningú, ni á sos llegítims descendents, persistissin en portar á terme la venda d' aquell hermóz retaule, esperim que l' nostre Excentíssim Prelat, ó l' Cabildo, ó l' nostre Ajuntament y si convé tots á l' hora, fassin un esforç pera reunir la cobiçada quantitat de diners, d' aquest diners, més apreciat per certa mena de gent, que l' art que ns parla cristianament al cor, y que l' bon nom de tot un poble.

Cal que hi ajudem tots los bons tarragonins á ferlo aquest esforç; que si s' pot tindrer paciència veient la vida migrada que porta l' art dels nostres dies, y no per culpa dels artistas quin treball sembla una almoyna feta á qui no la mereix; si s' pot tindrer paciència devant l' ensopiment d' aquells que per tradició quan menys, s' haurien de considerar obligats a esmerxarhi son apoyo á l' art de la nostra terra,

tat ni que la busquin portant á la mà un arch voltàtic de gran potència lumínica. Per més que cridin, quan governin los reaccionaris no deixaran de fer mangas y capirotes de les lleys, y quan manin los liberals faran aquests lo mateix. Una prova d' això la tenen ab *El Imparcial*; ara crida contra la *reacció*, sense recordar que encara no fa quatre dies que *El Imparcial* era ministre y no n' fa sis que llegia'l programa del general cristiano.

Fora d' en Pi y Margall, á Madrid no hi ha res més que s' pugui pender en serio.

A "La Justicia"

Lo setmanari que s' diu republicà y a qui ns referim en nostre últim número, las empren altra vegada contra nosaltres, pretènen molestar á algú dels nostres redactors ab suspositions malicioses y ràticencies de mal gust.

No hem de seguirlo per aquest camí, vedat a tota publicació seria y formal, ni hem de defensarnos tampoc de la farsa indigna que alguns imbecils han escampat, tal vegada per que las nostras campanyas y la nostra manera de dir la veritat en totas las coses, son vistes ab molt desagrado per part d' algunes persones qu' han viscut fins ara fent de les sevys, sense que ningú ls hi digués res ni ls posés cap entrebanch.

Nosaltres ne tenim prou ab que la gent imparcial y honrada las rebutji totes aquestes baixes; nosaltres ne tenim prou y massa ab que vinguin los mateixos senyors que forman lo Consell de Redacció de l' esmentat setmanari y ns donguin espontàneament tota mena de satisfaccions, assegurantnos que may han cregut lo que de nosaltres s' ha dit, que altra desautorisació més completa ni la volém ni l' hem de menester.

Si l' setmanari aludit, s' inspirés en La Justicia, qu' ell ha pres per nom però que no resplandeix en sos fets, avans de ferse ressò de rumors que afectan á lo més sagrat d' una persona, á la seva honra y a la seva dignitat, procuraria enterarse de la certesa ó de la falsitat de tals rumors, cosa que no li fora gens difícil aquí ahont tots nos coneixem; y d' aquella manera s' estalvia tot aquest seguit de planxes que despreciem si es qu' estan fetas ab la mala fe de ferriros.

No faltaria més que nosaltres tingessim de defensarnos de fets y d' actes en los que ni directa ni indirectament ha contribuït ni assistit cap dels nostres Redactors....

Nosaltres jutjems pels fets, no pels rumors. Y perque, aquesta es la nostra norma de conducta, hem posat en dubte l' republicanisme d' un periòdich que no ha tingut una paraula de protesta ni de condemna quan ha vist

captan, despectant en preu los bons espanyols, venduda en totes las farmàcies.

Agrupació.

Sense cap contrarietat y anant tot com una seda tingue lloch lo diumenge passat la elecció d' un Senador per aquesta província.

Resultà elegit lo candidat ministerial senyor Comte de Lascoiti, personatge á qui ningú coneix á la província, per més qu' alguns diaris li diguin querido amigo.

Donava pena veure aquell estol de compromisarios vinguts á la Capital á cumplir las ordres dels caciches y que com un sol home donaren sos sufragis á un personatge complertament desconegut.

Vuit drets per barba costà la comèdia al Sr. Lascoiti y ademés los gastets de cafès y cigarros pagats.

Això que consigüem ab la consegüent trista, nos demostra que l' nou Senador deu estar bé de roba blanca, puig l' acta sempre li deurà costar per lo baix 1.500 drets.

Un homé que s' sacrifica pera fer nostra felicitat y exposat com está á que ni sisquera pugui pender possessió se gasta 1.500 duros pera conseguirho, demostra que nosaltres nos quèxem per vici, puig ni sisquera agrahim semblants esforços, y, es més, estèm convencuts que no podem anar bé mentres hi hagi tanta abnegació.

Ab nombrosa assistència de socis celebrà la Junta general reglamentaria la societat «Ateneo Tarragonense de la Classe obrera».

La lectura de la Memoria y una breu explicació que dels treballs de la Junta donà lo President nostre estimat amich D. Joan Ruiz y Porta, produïren la millor impressió, puig demostrar lo zel ab que han sigut cuidats los interessos de la casa y l' grau de prosperitat á que s' ha conseguit portar tan important centre de cultura.

Per unanimitat foren aprobats tots los actes de la Directiva y honrat lo President sortint Sr. Ruiz ab lo titol de soci de mèrit com a premi á son constant desvetllament per l' Ateneo.

Se procedí després á la elecció de càrrecs vacants, resultant elegits:

President, D. Joan Ruiz Porta.—Secretari segon, D. Anton

Hem deixat íntegra la selvetat final per fer remarcar bé als nostres lectors qu' aqueixas vaguetats en disposicions que enclouen trascedència, son moltas vegadas l' origen de conflictes. Així mateix ha passat à Galícia; se deuen pescar les primeres *traïfères*, ha vingut lo conflicte y ara poden alegarse lo d' interessos creats à l' amparo de toleràncies que no ocasionan després més que dificultats.

Com nosaltres governants no escarmentan mai al Mediterrani se trovarán dintre de poch ab las mateixas dificultats que à l' Atlàntic. Als dos vapors de Calella vindràn altres si l' negoc ho permet; y quan los vapores hagin tirat à perdre 'ls pescadors de vela, lo conflicte s' presentarà ab la mateixa intensitat que à Galícia y allàvors sols al Gobern caldrà culpar per sa imprevisió.

Perquè no ferse lo reglament definitiu avans de permetre la pesca ab vapores? La feyna de mal fer com més prompte feta millor; y lo de deixar per demà lo resoldrem dificultats que al naxer son petitas, sens dupte pera no amoniar-nos, serà tan espanyol com se vulga, mes es un sistema funest que no deu emplear may un Gobern que verdaderament ho siga.

Lo Sr. Gobernador ha publicat una circular recomenant als Ajuntaments lo pago del Contingent provincial. No hi ha pas cap Gobernador que al pender possessió no ho fassí lo de las circulars, mes los Alcaldes com si tal cosa.

No es pas à la primera autoritat civil à qui obheixen los Ajuntaments desgraciadament, es sols al caicich à qui han de tenir content y per lo mateix no s' posan cap pedra al fetje per circular més ó menys.

Voldriam equivocarnos, mes després de rebre la circular, y constí que no podem en cap de las maneras posar en dubte la bona voluntat ab que ha sigut dictada, nos sembla qu' aniré tant malament com avans y seguirà la més gran de las anarquias en tots los serveys provincials.

Segons llegim en la *Revista de Sabadell* estan cridant l' atenció en aquella ciutat la sèrie de conferencies que dona en l' Iglesia parroquial de S. Feliu l' eloquent orador sagrat doctor D. Francesch Duarte, beneficiat d' aquesta Catedral.

La Compañía de Madrid à Saragossa y Alacant ha presentat recurs d' alcàda contra la Real ordre de 31 d' octubre últim per la que s' concedia l' enllàs de las líneas de Lleida à Reus y Tarragona y la de Samper à Roda.

Es aquesta una qüestió de trascendència pera nostra ciutat y esperém que se sumaran totas las forces pera posarlas enfront de las de l' impresa vida nova.

ben bé 'ls camps dels que lluytan, pera que de Llúria, Mirador de la Rambla de Sant Joan.—A dos cuarts d' onze, Circo romà, Palau de César August, muralles ciclopicas del Passeig de Sant Antoni, Creu del terme, portal de Sant Antoni, Passeig de circunvalació, panoramas del Camp de Tarragona, Falsa-braga, Foro romà, Museu Arqueològic.—A dos cuarts d' una de la tarde, dinar.—A les tres, Palau del Arquebisbe, Seminari, Santa Tecla la Vella, Catedral.—De cinch à dos cuarts de set, Port de Tarragona.—De dos cuarts de set á las vuit, visita al Ateneu.—A las vuit, sopar.—Al vespre, visita á las Societats y Centres.

Dia 3.—A las nou del matí, Acueducte romà (Pont del Diable), panoramas del Camp de Tarragona.—Dinar, à las dotze.—A dos cuarts d' una de la tarde, excursió en tren à Altafulla, visita á Tamarit, Torre dels Scipions, retorn à Tarragona, descans al Ateneu y à las vuit del vespre retorn à Barcelona en el exprés de Valencia.

Donem la nostra més coral benvinguda als excursionistes barcelonins, als que desitjén los hi resulti agradable y profitosa la seva estada à Tarragona.

Ab lo número 3 de *L' Universitat Catalana* havem rebut lo discurs inaugural del Dr. D. Joseph Casares y Gil professor de la Facultat de Farmacia de Barcelona, llegit en la sessió d' obertura del curs acadèmic de 1900-1901.

Han comensat en totas las societats d' aquesta ciutat los balls de la present temporada de Carnaval, vegentse bastant concorreguts malgrat la decadència qu' impera en aquesta classe de festes.

Entre totas las societats s' han distingit per la seva animació l' Ateneu y l' Centre Català.

Pels preparatius que s' notan à las Quatre Barras, sembla qu' aquest any los balls resultaran lluhidissims.

Quan la Candelera plora, lo fret es forà; quan la Candelera riu lo fret es viu. Y tant com reya ahir: un ventet gelat, feya anar à la gent més que depresa y bastant arrebosada ab los abrichs. No s' estranya puig lo que aquí fou pluja, sigué una forta nevada desde la Selva fins més enllà de Montblanch.

Com los arbres estaven molt avansats, especialment los ametllers que ja florian, no seria estrany que l' fret d' ara 'ls perjudiqués.

Las festas de la Candelera à Valls, prometen esser molt lluhidas. Ahir en lo tren de la tarde sortien pera Valls l' Exm. Sr. Arquebisbe y 'ls canonges Doctors Forés, Dexeu, Claverol y Sucony. També hi anaren lo Sr. Vivanco y l' alcalde Sr. Xart.

Per reformas han sigut declarats cessants lo metge Secretari y un mariner d' aquestas oficinas de Sanitat marítima.

Encare que ja ho ha fet altre periòdich local recomané al Sr. Gobernador lo solt que dedica nostre estimat confrare *Lo Somatent* sobre 'l joch.

Hem rebut lo número 2 de la Revista mensual *Lo Missatger* que vèu la llum pública à Sant Martí de Provensals.

A pesar de lo que se las pintava felissas lo senyor ministre *del ramo*, aquesta es l' hora, y estém à las acaballes de l' hivern, en que fins los mestres que viulen com qui diu al rovell del ou, encara van vestits d' entrada de tardor.

Calculin ara com anirán vestits los que viulen à la clara! Molts d' aquests encara portan la butxaca vestida d' istiu. Y no volén parlar dels altres que fa anys que no han vist la cara de cap *luminare majus* ni tampoch de cap *luminare minus*.

Rès, que serà una felicitat allò del *pase al Estado*: perque si ara que l' Estat comensa à protegir als mestres, las cosas van tan bé, l' dia que s' decideixi à protegirlos del tot, no quedarà cap mestre à Espanya que no pugui fer tombarella sense por de que li cayguí cap xavo.

Llegint lo divendres passat un diari local nos quedarem frets, mes frets que la temperatura d' aquell dia, un dels més rigurosos del present hivern.

Y tan parats nos varem quedar, que va esser necessari que ns possessim à parlar y 'ns convencessem de que ho feyan ab català y no en la parla de Cervantes.

L' escrit que tanta estranyesa nos causá comensava ab la següent frase:

Se dan robos en la provincia y parlava després de Unqueria, Cabezon de la Sal, Toñanes y Alfaz de Lloredo, pobles que à la província de Tarragona no sabem pas que hi siguin.

Després de molt rumiar un amich nos va donar la solució. Lo que tanta estranyesa va causarsons provenia sols.... d' un cop d' estisores mal donat.

Desde'l quinze de l' actual à primer d' Agost regirà la veda en aquesta província.

Avuy en lo primer tren arribarán à aquesta ciutat onze socis del «Club Espanyol» de Barcelona al objecte de jugar un partit de *Football* ab los joves de Tarragona que d' algun temps à aquesta part se dedicàn à tan gimnastic sport. Si 'l noveva lloredada, s' admest la circulació de la nostra, com estan constituidas y goberna-

Llegím en un telegrama del 31:

«Lo Sr. Ugarte ha manifestat à última hora de la tarde, qu' havia retornat al Ferrol, ab averías, lo «Carlos V», que s' dirigia à Inglaterra per representar à Espanya en la manifestació naval ab motiu del enterró de la regna Victoria».

Francament, quan varem sapiguer que al Cantàbric hi havia temporal ja ns temerem que al nostre barco li passaria alguna cosa y així mateix ha resultat.

Decididament si als nostres barcos no tractem de ferlos navegar en sech, no aniréns pas bé. Encare no surten de port, ja hi som, averia al canto.

Are tenim altre barco lo «Isabel II» que té d' anar à las novas posicions del Río Muni y ja veurán vostés com també li passa alguna cosa.

Si 'ls barcos mercants fossin tan delicats los nolis serían molt cars puig los armadors no s' entendrían de feyna pagant à las dressanas comptes de reparacions de baixells.

Malgrat tot lo exposat, celebrém que lo «Carlos V» hagi arribat al Ferrol, si no reunix condicions pera fer lo viatge; mes això tenian que veureho avans y no fer representar à Espanya altre paper ridícul.

Ab motiu de la festa d' avuy y pera que 'ls nostres caixistas puguen disfrutarne, adelantém un dia la publicació del present número.

Avans d' ahir celebrà sessió la societat Arqueològica, nombrantse la següent Junta de Gobern:

President, D. Ferran de Querol.—Vispresident, Dr. D. Antoni Balcells.—Tresorer, don Ramon Salas.—Comptador, D. Ricart Nogués.—Secretari, D. Joan Ruiz Porta.—Vissecretaire, D. Joan Caballé Goyeneche.

Ahir acabà à la Audiència l' judici per jurats de la causa sobre assassinat, robo y falsificació de testament, que tant ha cridat l' atenció, sent que la sala de vistes se vegés cada dia plena de gom à gom.

Los informes del Fiscal Sr. Greus y dels advocats Srs. Vallés y Ribot, Castellarnau, Nougués, Vendrell y Guasch, foren tots ells eloquentíssims mereixent de la nombrosa concurrencia grans llohangsas y felicitacions.

Lo veredict del jurat fou de culpabilitat respecte à Baldomero Sedó, María Vidiella y l' notari qu' otorgà l' testament, essent condemnats, lo primer à cadena perpètua, la segona à deu anys de presó major y l' tercer à quatre mesos d' arrest.

Los altres dos processats foren absolts lliurement.

Diumenge passat se reuniren en lo domicili de l' Associació Catalanista d' aquesta ciutat, al objecte de formar una Agrupació defensora de nostres ideas, un gran nombre de joves que han entrat en lo camp del Catalanisme de la manera més decidida y entusiasta, es à dir, com la joventut de nostra Terra sab portar à cap tot lo que tendeix à enaltir à Catalunya.

S' acordà que la novella Agrupació portés per títol «Jovent Catalanista», y que la Junta Directiva constés tan sols de tres càrrecs en los que resultaren elegits nostres estimats companys en Rafael Baldrich, President; en Joseph Reig, Vispresident, y n' Henrich Arnalich, Secretari.

Felicitem als valents companys que venen à ajudarnos ab lluurs forces en la difícil tasca de desvetllar nostre poble, y desitjém que per molts anys puguen treballar de fèrm, escampant las idees que han de portar la llibertat y la felicitat à nostra estimada Catalunya.

Se troba malalt, encare que no de cuydado, nostre estimadíssim amich y company en Francesch Carbó, essent per aquest motiu que avui no publiquem las xamosas y celebrades «Notas d' Art».

No cal dir ab quin daile esperém donar prompte la notícia del complert restabliment de nostre amich Quiquet.

La Gloria. galetes y bescuets, vejis l' anuncie de la quarta plana.

Lo dijous prop-passat celebra sessió la Junta local de salvament de Náufrechs, de aquesta ciutat, prenen importants acorts.

D' entre ells esmentarem lo de felicitar calorosament al capitá del vapor «Vicente Ferrer» de la matrícula de Valencia, don Estanislao Llopis, que fent la travessia de Barcelona à la capital del Túria, à unas quinze millas al S. de las costas de Garraf, vegé à la barca del bou d' aquesta ciutat, «San Ignasi» ab la vela riscada pel fort N. O. que feya yá punt de naufragar, remolcantla, fins à la cala de la platja de Vilanova.

S' acordà així mateix recompensar à un tripulant del vapor italià «Angela» que temps enrera, al veure que caygué à l' ayuga al moll de Costa, un noyet que passejaya ab sa'mare, se tirà al mar salvantlo d' una mort segura.

En la mateixa sessió, l' segón Comandant de Marina donà compte de que 'ls pescadors de l' Ametlla, merces als esforços de la Junta Local, estan tots provehits dels corresponents gèchs salva-vidas, confeccionats en condicions ventajosíssimas baix la entesa direcció y 'ls estudis del Vispresident don Joseph M. Riudebitlles, que s' acordà la instal·lació d' un telègraf naval ab la Junta Local, ordenà la circulació y un gran pas, cayre bé l' millor, en la mar, sortint de port, i que la marina no s' acostarà en la campana un xic.

DEMANEU ELS SEGADORS
exquisit licor popular de Catalunya.—SOLER Y MAS.—Vilafranca del Panadés.

La promptitud

Lo recader diari de Tarragona à Barcelona y vice-versa, Andreu Canyellas, ofereix sos serveys à preus mòdichs, à totas las personas que s' dignin honrarlo ab sa confiança.

Serveix tots los encàrrecs à domicili.
Punts ahont s' admeten: Tarragona, plassa de la Font, núm. 28, (barber) y carrer d' Apodaca núm. 1, tenda.—Barcelona, Hospital 2 y 4 y carrer Filateras núm. 3, devant la plassa del Angel.

Anís Sant Geroni (MONTSERRAT)

L' Acadèmia metje-homeopàtica de Barcelona y lo laboratori municipal de Madrid, després d' haver analisat aquell preciós ANÍS, recoman son us per reunir à son exquisit paladar la condició de esser el mes tònic y digestiu de tots los de sa classe.

Representant à Tarragona y sa comarca

Baldomero Puiggrós

NOTA.—La casa que fabrica l' anís **Sant Geroni**, per mediació de son indicat representant pot servir diverses classes d' anisats, aiguardents escarxats, licors superfins y fins, aperitius, vins nacionals y champanys del país y extranyers.

son capitá Talladas. Admet càrrega y despatxa son agent D. Modest Fénéch.

Pera Valencia, Àlacant, Cartagena, Aguilas, Malaga, Cadiz Vigo, Carril, Villagarcia, Córunya, Marin, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander y Bilbao, sortirà lo dia 14 de Janer lo vapor

FELISA
capità Sergio Piñole, admest càrrega y passatgers. Lo despatxa son agents Srs. *Fills de Benigno Lopez*.

s' obre lo vapor Liverpool sortirà d' aquest port lo dia 11 del corrent lo magnific vapor espanyol **TÚRIA**

son capitá Talladas. Admet càrrega y despatxa son agent D. Modest Fénéch.

Ihanno II. C. a. do. Sovillo
na totó quan menys la meitat en or ó colocant

l' ali de l' arribat obre la cambra de la Tarragona, i tota la ciutat interdicant Episcopi» (Const. sacri

Linea regular de grans vapors
ENTRE

Espanya y las costas de França e Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Játiva, Alcira, Grao, Martos y Denia

Sortidas fixes y setmanals del port de Tarragona directament pera

Marsella y Génova
los dimars de cada setmana.

Pera
Niza, Porto Marzio, Oneglia y Liorna
los dimars de cada quinzena.

Pera

Valencia, Alacant, Almeria y Málaga
los dijous de cada setmana.

Directament pera

CETTE
sortidas setmanals tota època del any.
S' admest passatge y càrrega ab nolis reduits.

S' admest càrrega ab nolis seguit y coneixement, directe pera New-York, Nàpols, Bari, Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galatz, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbordo à Génova.

MEDICAMENTS GRANULATS

PREPARATS PER ANTONI SERRA

CARBÓ NAFTOLAT Medicament pera prevenir y curar totes las afecions gastro intestinalas originadas per les fermentacions y gases putrits que se desenvolupen dins del apparel digestiu. Es lo millor absorvent y superior antiséptich intestinal.

CONDURANGO Medicament tònic, digestiu antisèptic y hemostàtic de les llagas del ventrell, fa desaparèixer el dolor produït per les gastritis y estimula l'apetit y la digestió.

FLÒR DE TILA Ab dit producte s'obté instantàneament, barrejant una cullerada en una tassa d' aigua calenta, una i fusió de tila. No necessita sucre.

GLICERO FOSFAT DE CALS Es lo reconstituyent per excelencia y de maravillosos resultats en totes las malaies que tenen per causa una perduda general de forças rastenia, neuralgia, raquitisme y tumors fets.

GLICEROS FOSFATS (CALS, SOSA Y FERRO) Posturaria, anemia, clorosis, reconstituyent general del sistema nervios, neu-

CAMAMILLA Ab dit producte s'obté instantàneamente, barrejant una cullerada en una tassa d' aigua calenta una infusió d' aromàtica camamilla. No necessita sucre.

NOU DE KOLA Maravells remey regulador del cor. Estimulant del sistema nervios. Extracte complet conté 0,40 grans de citrat de cafeïna.

NOU DE KOLA FOSFATADA Regulator del cor. Excitant del sistema muscular. Reconstituyent del sistema ossos, raquitisme neurastenia, posturaria.

QUINA Y KOLA FOSFATADA Regulator del cor. Excitant del sistema muscular. Reconstituyent del sistema ossos, raquitisme, neurastenia, posturaria.

DE VENDA: FARMACIA DEL CENTRO, RAMBLA DE SANT JOAN, NÚM. 57
y en totes las principals farmacias

Al engros, ANTONI SERRA, REUS

XAROP DE GLICEROFOSFATS TRAYNER

CALCI, SODI, FERRO Y MANGANÉS

Y XAROP DE GLICEROFOSFATS COMPOSTOS TRAYNER
CALCI, SODI, FERRO, MANGANÉS, QUINA Y KOLA.—LOS P. J. MERS PREPARATS D' AQUESTA CLASSE A ESPANYA

AUMENT DE FORSA VITAL Y REFORSES DEL CAP

Se remetrà a qui ho demani l'estudi químic terapèutich dels mateixos, dirigintse a Trayner químic-farmacèutich Vendrell.

Reanimar la nodrissa nerviosa decayguda y estimular la actividad. Medicament pera la Neurastenia, Mal de cap, Raquialgia, depressió mental, disminució de la forsa muscular, difficultats gastricas en particular la dispepsia fosforica, l'enbutiment després de menjar, la somnolència y el rerevestiment de ventre. En tots los gastos exagerats de fosforo, fosfaturia, diabètes fosforica, albuminuria fosforica. Convalecències de malalties graves, debilitat infantil, atresia, raquitisme, nerkovisme exagerat. Medicament d'estalvi en tots los casos de debilitat ja siga efecte de malalties. Afecions del cor, etc.

Dipòsits: Madrid, M. Garcia.—Barcelona, Societat farmacèutica J. Uriach y C.—Dr. Andreu.—Successor de B. Buñol—Vilanova y Geltrú, Farmacia de Galceran.—Tarragona, Farmacia Cuchi y Mirambell.

Gabinet Oftalmològich
DEL METJE OCULISTA

D. J. MIRO

Oculista del Hospital de Sant Pau y Santa Tecla
Unió, 7, primer, Tarragona

Consultas de 9 a 11 y de 3 a 5. —Gratis pera les pobres de 12 a 1.

Tractament especial para la curació de les granulacions.

A Reus, dilluns y divendres de 2 a 5 de la tarda.

Enrich que sembla que talment hi resti clavat

Lo Dr. Jordán
CIRUGÍA DENTISTA

Ex-alumne del Colegi Espanyol de Dentistas, Ex-operador de la casa del Dr. Treviño, Madrid, etc.

Participa a sos nombrosos clients y al públic en general, que relacionat ab las mellors casas extrangeras, pot oferir dents artificials a preus molt ventajosos.

Pera las operacions odontològicas que dit senyor practica, compta ab tots los anestesics fins al dia poneguts.

PLASSA DE PRIM 2, PRINCIPAL, REUS

Opera à Tarragona los dimars de las 9 del matí à las 5 de la tarde y los divedres de 3 à 5 de la tarde

RAMBLA DE SANT JOAN 70, ENTRESOL

Roba blanca, camiseria y generos de punt
QUINTANA y BÚSQUETS

Baixada de la Presó 7, y Plaça del Rei 2, Barcelona

Gran assortit en madapolans, telas y holandas de plàstics ampliadas, mucadores en blanc i color, alta fantasia, articles alta novetat pera camiceria; generos de punt pera senyora y senyor, inmens assortit en brodats.

Especialitat en CAMISAS PERA FRACH Y VIATGE

TOTHOM FOTÓGRAF

Á LA CASA DE DROGAS Y PRODUCTES QUÍMICHS

DE SEBASTIÀ CARDONA

Trobaran los aficionats a la fotografia un assortit complet de cambres, trespeus, cubetas, premipsas, escorredoras, dipòsits d' aigua, esfumadors, calibres, fanals de varias formes, cartolinas, paper citrat Lumière, paper bromurat Ilford, dipòsitor del paper brillant Gelatina citrat de plata y albumina marca "Tambour". Cambra instantanea. Llamp exprés

9 per 12 ab 12 chasis 70 pesetas.

9 per 12 ab 6 45

9 per 12 ab 12 100

6 1/2 per 9 ab 6 10

6 1/2 per 9 ab 6 extra 18

9 per 12 70

9 per 18 110

Periscope-Delta diafragma iris
Exprés minimum 6 1/2 per 9 ab 6 10

6 1/2 per 9 ab 6 extra 18

9 per 12 70

9 per 18 110

de campanya
instantanea Periscope-Delta (Stereoscòpica)

Tinch lo gust de participar a la nombrosa clientela, que he rebut les cambres Stereoscòpicas (Delta-cartouche) ab propietat de poguer aplicar placas y pel·lícules. Premiada a l'exposició de París ab medalla d'or. Unica casa á Espanya que's troben en venda.

REVELADOR CARDONA

Unich en sa classe per ser lo més rápit, no s'altera ni taca

PREUS SENS COMPETÈNCIA

SE DONAN INSTRUCCIONS.—LABORATORI Á DISPOSICIÓ DELS CLIENTS

APODACA, 27, Y PLASSA D' OLÓZAGA, 9, TARRAGONA

LO CAMP DE TARRAGONA

Gran Saló de Perruqueria
SABATER GERMANS
52, RAMBLA DE SANT JOAN, 52

Los propietaris d' aquest establiment tenen lo gust de oferir al públic lo major esmero en tots los serveys. Especialitat en treballs de cabell per dificils y artístichs que s'igualen. Complert assortit de perruques y demés postissons pera teatre que s'llogan á preus arreglats.

GABINET Y CLÍNICA DENTAL

DE

A. PONS ICART

SAN AGUSTÍ, NUM. 21, PIS SEGON, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dentis y genivas.

Extracció de dentis, caixals y arrels sense dolor. Especialitat en emplastes, emplomaduras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totes classes.

EXCELSER

En llançan vén uns paraigües de semi-seda y cuero, de color inseparable y teixit tan issim bò, que resisteix tota prova, al devall d'un canó.

Ademés, també té uns vanos ab uns pintats tan rebòns,

que ni Rafael ni Mirillo

los podrían fer millor,

aproposit per regalos;

causan gran admiració.

Trobaran també sombrillas

y un gran assortit de bastòns, paràssols de totes menes

que són mol, barato y bons.

Millor dit: no ya cap casa

en tan bonas condicions.

26, Compte de Rius, 26

Perruqueria del Centro

JOSEPH PERPINÁ

56, Rambla de Sant Joan, 56

L' amo d' aquest establiment ofereix á sa nombrosa clientela, y al públic en general un servèi esmerat y dels millors com en los grans centres de població.

La Gloria

Fàbrica de Galetes y Biscuits de luxo

Se recomana á las personas aficionadas á la bona galeta.

Demanantse per tot arreu las galetes y biscuts de **La Gloria**.

La Gloria

Forn de courer pa's cedeix en condicions ventitjoses, punt centrich; informarán á la administració d' aquest periòdic.

Fayans Català

Gran Via, 250, Barcelona

Objectes de ceràmica

Testos, pilans, gerros, etz. etz.

Objectes propis pera regalos

Plats, copas, gots, porrons ab el lema

VISCA CATALUNYA

Vanos catalanistas á 10 céntims

FERRO, MANGANES, FOSFAT DE CALS

Joves á l' edat crítica ab sang pobre, organisme desmillorat, grogòr, cansament, irregularidades y alteracions en sus funcions. Mes de 200 metges han certificat sos resultats. Molt convenient á las seyoras casadas sens fills per anormalitat en sus funcions.

PÍNDOLAS DE SALUT TRAYNER
(LA ROBUSTÉS DEL SEXE BELL)

Avian l' apetit, modificant los temperaments raquiticis, desenrotllan forma y carns. De M. Garcia.—Barcelona, Societat farmacèutica, J. Uriach y C.—Dr. Andreu.—Successor de B. Buñol.—Saragossa, Vda. de Ramón Jordán.—Tarragona, Dr. Cuchi.—Reus, Sr. Carpa.—Valls, Sr. Tutsaus.—Vilanova y Geltrú, Demetri Galseran.—Tortosa, Farmacías.—Falset, Sr. Magriñá.—Montblanch, Srs. Casanovas y Sabaté.

DEU ANYS D' EXIT CONSECUTIU

CENTRE VITÍCOLA AMPURIANÉS

Vivers y plantacions de ceps americanos

LOS MESES IMPORTANTS D' ESPANYA

Empelts, arrelats, estacas, planteras pera terras calcissas.

ESPECIALITAT EN EMPELTS
DEMUNT VARIETAT DE SELECCIÓ

BARNEDA Y LLONCH

PROPIETARIS VITICULTORES

FIGUERAS (Girona)

DEMANIS LO CATÀLECH DE 1900-901 Y FOLLETO DESCRIPTIU

CONFITERIA

JOAN SERRA

23, COMTE DE RIUS, 23

Gran assortit de dolços, de totes classes, bons y demés. Vins de Champagne, Jerez, Rioja y Moscatells de les primeres marcas.

Maquinaria agricola, industrial y vinicola
Complert assortit en ferreteria

MARCEL·LI VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l' important casal de Barcelona, Srs. Ignaci Sanpere y C., constructors d' arades y bogits pera fondas llaurades y demés màquines agrícoles.

LA JOYA DEL CENTRE

ESTABLIMENT DE BEGUDAS

JOSEPH RIOLA

22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22

Se despatxan tota classe de vins y licors de les més acreditades marcas á preus molt econòmichs. Se serveix á domicili.

CONFITERIA

FRANCESCH PUNSODA

Rambla de Sant Joan, 58 (Telèfon núm. 89) TARRAGONA

Gran assortit de dolços, bombons, vins de Jerez, Rioja, Champanys, Sidra-Champany, galetes, etc.

FÀBRICA DE GEL